

BENEY ZSUZSA

Summa

*Mindig a halál árnyékában éltem
holott csak a halál mítosza volt
ami körülengett. Vonzott a fáklya
lefelé függőlegesen lobogása,*

*vonzott a szenvedés. De egyszer csak megéltem
az igazit: hogy egyszerre vagyok
meggyilkolt gyilkos, bűnös áldozat
beburkol a füst, égre, földbe szálló*

*Átlátszatlan lég lesz majd szemfedőm.
Egyetlen vezeklésem hallgatás.
Mégis folyton megtöröm szavaimmal
a csend tömbjének tiszta üvegét.*

Por

*Nem gyűlölök semmit jobban a pornál
a szobák sarkaiban s az értelemben.
De már nem tudok takarítani.
Nem a munkához nincs erőm, hanem a tisztasághoz.*

*Homályban élek. Szó szerint homályban.
Szemeim már nem bírják a napot.
Szívem sem tűri meg részvétetek.
Nem nézek bátran szembe a halállal.*

*Mert nincs halálkapu csak lassú porladás.
Sár és piszok lepi be életünket.
Összegyűlik lelkiünk sarkaiban,
nem átlépünk a fénybe csak belefulladásunk.*